

som fremdeles blive staaende, og saa vil forøvrigt den nævnte Lov af 1871 blive foreslaaet ophævet ikke paa denne Lov, men paa Søloven.

De to Endringer, som ere vedtagne i Folketinget, og som have nogen Betydning, skal jeg tillade mig at nævne. De ere bægge stillede til § 2, hvor der nu staar i andet Stykke: „Forhyringsagenten maa ikke være bevertningsdrivende, og Forhyringsvirksomhed maa ikke drives sammen med Bevertningsnæring.“ Nu vil det vist erindres baade fra Forhandlingerne her eller i ethvert Tilfælde fra Forhandlingerne i Udvalget, at det aldrig kunde falde Ministeren ind at tildele en Beværter Afgang til Stillingen som Forhyringsagent, det følger af sig selv, det kunde der ikke være Tale om. Derimod mente man nok, at der kunde være Tale om at sætte de saakaldte Afholdsbevertninger i Forbindelse med et Forhyringskontor. Det var maasse noget, der kunde gøre god Nytte, at vedkommende kunde finde en Art Fristed der, og holde sig der nogen Tid og maasse faa Mælk, eller en Kop Kaffe eller deslige. medens man, naar man forbyder dette, maasse risikerer, at der lige ved Siden af disse Kontorer etablerer sig en Bevertning, som maasse kan være af mindre heldig Bestaafenhed; imidlertid er det selvfølgelig et Krav, som man ikke kan opretholde, naar man ikke fra alle Sider kan blive enig om det, men jeg nævner udtrykkelig, at det aldrig har været Tanken, at man skulde kunne forene Bevertninger med Udstækning med disse Forhyringskontorer. — Der er en anden Forandring, som er indsat i dette Lovforslag, nemlig den at: „Indenrigsministeren kan foreskrive, at der paa Forhyringsagentens Kontor til Vejledning for de hysesøgende skal være opslaaet Bister indeholdende de fornødne Oplysninger om de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab.“ Oprindeligt var dette Lovforslag affattet saaledes, at der skal være opslaaet saadanne Bister; det kunde maasse være mindre heldigt, da man jo ikke kan vide, hvorledes Forholdene maasse kunne udvikle sig, og det kunde maasse gaa saaledes, at det kunde lede til Misbrug, idet Folk kunde gaa ind og se, hvilke Skibe, der søge Mandskab og saa forstaae sig Hyre paa anden Maade. Saaledes som Bestemmelsen nu er

affattet, har jeg ikke noget imod den. Følgen af den nuværende Bestemmelse vil være, at til en Begyndelse vil man vel foreskrive, at saadant skal iagttages, men hvis det saa senere viser sig, at Bestemmelsen medfører Ulemper, vil Ministeren være villig til at frasælde den.

I øvrigt er Lovforslaget i det hele taget i sin Tendens og Affattelse saaledes, som det blev vedtaget i Landstinget, og jeg tror at kunne anbefale det til Vedtagelse.

Martensen: Med Hensyn til dette Lovforslag kan jeg henholde mig til de Udtalelser, vi nys hørte fra den ærede Minister. Det er jo ikke saa lidt større i Omfang end tidligere, Grundene dertil har den ærede Minister forklaret. Der er foruden de Endringer, som den ærede Minister omtalte, ogsaa foretaget den, at Antallet af Forhyringsagenter er bestemt i Loven, medens det i det Lovforslag, som vi vedtog, var overladt til den ærede Ministers Bestemmelse. Det kan vel ikke stæde, at der kommer til at staa et Mindstetal for disse Forhyringsagenter, og der kan vel nok bestaa tre i København. — Endvidere har man i § 2 fastsat den Betaling, som disse Forhyringsagenter maa tage — det var ogsaa i Lovforslaget, som det gik fra Landstinget, overladt til Ministeren, og det havde maasse ogsaa været nok saa rigtigt, om det ikke var blevet fastsat i Lovforslaget — jeg havde i alt Fald sat mere Pris derpaa; men det Bederlag, der nu er sat ind, tror jeg nok stemmer med de virkelige faktiske Forhold. — Det Stykke, som er tilføjet i § 2 sidste Stykke, at „Indenrigsministeren kan foreskrive, at der paa Forhyringsagentens Kontor til Vejledning for de hysesøgende skal være opslaaet Bister indeholdende de fornødne Oplysninger om de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab“, er vistnok ikke meget praktisk. Den ærede Minister nævnte allerede nogle Grunde, hvorfor det ikke er praktisk, men jeg skal nævne en endnu. Det er meget ofte Tilfælde, navnlig her i København, at Førere af forbisejlede Skibe, der søge Mandskab, gaa op paa Forhyringskontoret til Forhyringsagenten for der paa staaende Fod at faa Mandskab, og det vil dog være upraktisk, om Forhyringsagenten straks i saadanne Tilfælde skal skrive de